

УДК 378: 373.3.011.3-051] 004.67

DOI <https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2021.3.2.31>

О. П. ЦЮНЯК

доктор педагогічних наук, доцент,

професор кафедри педагогіки початкової освіти,

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника,

м. Івано-Франківськ, Україна

Електронна пошта: tsiuniak33@gmail.com

<http://orcid.org/0000-0002-4573-1865>

Л. Ю. СУЛТАНОВА

доктор педагогічних наук, професор,

завідувач відділу теорії і практики педагогічної освіти,

Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна

Національної академії педагогічних України,

м. Київ, Україна

Електронна пошта: leilasultanova22.07@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-3324-6926>

ОСМИСЛЕННЯ ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ОСВІТИ

У статті розглянуто теоретичні засади професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів у закладах вищої освіти. Обґрунтовано необхідність цифрової трансформації системи освіти, організації освітнього процесу у закладах вищої освіти з упровадженням інноваційних і цифрових технологій. Систематизовано нормативно-правові документи, що характеризують доцільність упровадження діджиталізації в освіті. Охарактеризовано сутність понять «професійна підготовка», «цифровізація». Представлено та узагальнено результати опитування здобувачів вищої освіти Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

З'ясовано, що до першочергових завдань розвитку вищої освіти в умовах цифровізації слід віднести не лише ресурсне наповнення освітнього середовища сучасними цифровими засобами навчання, але й підготовку викладачів і здобувачів вищої освіти до ефективного їх використання. Саме вміння користуватися цифровими технологіями забезпечує готовність майбутніх учителів початкових класів використовувати цифрові технології у професійній діяльності, створює основу для формування в них цифрової грамотності та цифрової компетентності.

Доведено, що цифровізація сприяє гнучкості освітнього процесу у закладах вищої освіти, забезпечує формування конкурентоспроможних фахівців, які вчаться швидко адаптуватися до умов, що змінюються непередбачено і стрімко (запровадження карантину). На нашу думку, доцільним є оснащення приміщень закладів вищої освіти, в яких проводяться заняття, новими взірцями технічних засобів навчання. Покращить процес підготовки здобувачів вищої освіти і відкриття спеціалізованих приміщень для проведення занять і самостійної роботи, таких як Інтернет-класи, мультимедійні аудиторії, де проводяться навчальні заняття з використанням мультимедійних і цифрових технологій. Окрім того, цифрова трансформація освіти посилює мотивацію майбутніх учителів початкових класів до самоосвіти і саморозвитку, сприяє досягненню нових освітніх результатів, адекватних вимогам цифрового суспільства.

Ключові слова: професійна підготовка, цифровізація, цифрові технології, учитель початкових класів, заклад вищої освіти, цифрова трансформація освіти.

Вступ

Проведення реформ, зумовлених цивілізаційними та соціально-економічними змінами у світі, інтеграція України в європейський освітній простір, модернізація системи вищої педагогічної освіти висувають нові вимоги до особистості педагога, передусім учителя почат-

кових класів, рівень професійної готовності якого має відповідати вимогам часу.

Як зазначено у Концепції «Нова українська школа» (2016) [Концепція], держава потребує підготовки вчителя, здатного працювати в умовах інноваційних змін, що відбуваються в освітній сфері, адекватно реагувати на виклики часу,

здійснювати нові освітні стандарти на засадах педагогіки співробітництва, інноваційності. Нині розширилися професійні функції учителя Нової української школи як суб'єкта інноваційної діяльності, котрий повинен змінити підхід до навчання, запропонувати модель, яка сприятиме формуванню ключових компетентностей, що вимагають сучасні реалії; упроваджувати інноваційні форми й методи навчання та виховання, цифрові технології, на які орієнтують основні напрями модернізації освіти; запропонувати концептуальні засади педагогічних нововведень, що містять діагностику, прогнозування, корекцію і рефлексію інноваційних дій. Сучасний учитель має продукувати інформацію, керувати та обробляти інформаційні потоки, творчо і нестандартно вирішувати навчально-виховні завдання.

Необхідність трансформацій у педагогічній освіті визначено в таких нормативно-правових документах, як закони «Про освіту», «Про вищу освіту»; укази Президента України «Про заходи щодо вдосконалення системи вищої освіти України», «Про заходи щодо розвитку національної складової глобальної інформаційної мережі Інтернет і забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні», «Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року»; Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки; положення про електронні освітні ресурси, Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті (2002), Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки (2014); Концепція розвитку педагогічної освіти (2018), Концепція «Нова українська школа» (2016), Державний стандарт початкової освіти (2018), Наказ «Про внесення змін до Положення про порядок здійснення інноваційної діяльності у системі освіти України» (2015).

Із позицій сьогодення затребуваними на ринку праці є компетентні, відповідальні, конкурентоздатні фахівці, котрі володіють критичним мисленням, є ініціативними, креативними, соціально активними і професійно мобільними, грамотно і свідомо використовують засоби цифрових (інформаційно-комунікаційних) технологій у професійній діяльності. Адже нині цифрові технології є інструментом, що активно використовується в освіті та сприяє підвищенню

її якості. Більшу увагу до проблеми цифровізації вищої освіти почали приділяти в період пандемії, спричиненої поширенням коронавірусної інфекції, і переходу закладів вищої освіти на дистанційне і змішане навчання. Тому важливим складником освітнього процесу у закладах вищої освіти має бути забезпечення відповідних організаційно-педагогічних умов, які сприяють підготовці компетентного вчителя початкових класів, орієнтованого на інноваційну діяльність в умовах цифрової трансформації освіти.

1. Постановка проблеми

Загальновідомо, що розвиток інформаційного суспільства, яке характеризується розвиненими інфраструктурами, високим рівнем інформаційних технологій, наявністю інформаційних ресурсів і можливостей доступу до інформації, зумовлює зміну парадигми освіти. Варто зазначити, що під впливом інформаційних факторів сформувалася компетентнісна парадигма в освіті, за якою здійснюється перехід від концепції «освіта на все життя» до концепції «освіта впродовж життя». У свою чергу інформатизація змінює освітню систему з орієнтацією на нову інформаційну культуру, підвищення доступності якісної освіти шляхом розвитку дистанційного навчання та засобів інформаційної підтримки освітнього процесу сучасними інформаційними і телекомунікаційними технологіями.

Про актуальність проблеми свідчить доповідь Міністра освіти і науки України С. Шкарлета на засіданні Комітету Верховної Ради з питань освіти, науки та інновацій 3 лютого 2021 року, в якій йшлося про те, що впровадження цифрової трансформації освіти і науки є одним із пріоритетних напрямів роботи Міністерства. Крім того, нині в Україні здійснюється цифровізація суспільства, що стала одним із головних трендів на ринку праці. Саме тому збільшується потреба у фахівцях, які володіють цифровими навичками і здатні швидко адаптуватися до постійно зростаючих вимог інформаційного суспільства.

Мета роботи - розкриття основних теоретичних засад професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів до застосування цифрових технологій.

2. Аналіз попередніх досліджень

Питанням професійно-педагогічної підготовки вчителя і стратегій формування його

професіоналізму присвячено науковій праці А. Алексюка, Г. Васяновича, С. Вишнякової, С. Вітвицької, С. Гончаренка, О. Дубасенюка, І. Зязюна, М. Марусинця, Н. Мукана, Л. Онищука, І. Соколової, Л. Хомича, Л. Хоружої та інших, а психології професійної діяльності та професійного розвитку педагога – праці Г. Балла, Н. Побірченка, В. Рибалки, В. Семиченка, та інших. Численні дослідження присвячені професійній підготовці майбутніх учителів у закладах вищої освіти, авторами яких є М. Анісімов, Н. Батечко, І. Богданова, С. Вітвицька, І. Гавриш, Л. Даниленко, Т. Демиденко, О. Дубасенюк, Л. Лук'янова, Ю. Лянной, Н. Мачинська, Н. Нікули, О. Семенов, В. Паламарчук, Л. Подимова, С. Сисоева, І. Соколова, Л. Султанова, О. Федій, Т. Федірчик, Т. Шамова, О. Шапран, І. Шоробура та інші.

Окремі аспекти проблеми підготовки майбутнього вчителя початкових класів до професійної діяльності в умовах цифровізації суспільства розкрито у працях вітчизняних та зарубіжних науковців. Інформатизація освіти, а також інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій в освітній процес представлена у дослідженнях В. Бикова, К. Власенка, І. Герасименка, А. Гуржій, М. Жалдака, Ю. Запороженка, С. Семерякова, О. Співаковського, О. Спіріна та інших.

Утім, незважаючи на багатоаспектність досліджень, проблема професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів в умовах цифрової трансформації освіти не досить досліджена.

Як показує досвід, XXI століття є епохою кіберсоціалізації суспільства, часом великих перетворень, інноватизації, формування цифрової освіти в Україні. Цифровізація освіти змінює традиційну її систему у напрямку послідовного та ефективного формування цифрової (інформаційно-комунікаційної) компетентності та професійної свідомості, що дозволяє збільшити віртуальну мобільність здобувачів вищої освіти, дає їм змогу навчатися та проходити стажування в університетах європейських держав.

Трансформаційні процеси у системі освіти, соціальне замовлення ринку праці спонукають до перегляду окремих усталених поглядів на цілі та завдання вищої освіти загалом і професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів зокрема.

3. Результати і дискусії

Загальновідомо, що нині сучасні заклади вищої освіти не лише повинні забезпечувати освітній процес, але й стати майданчиком для створення інновацій, здійснення проєктів, створення науково-освітніх online-платформ, персоналізованих освітніх траєкторій. Адаптація широкого поширення набуває дистанційна форма навчання, котрій сприяє розвиток цифрових (інформаційно-комунікаційних) технологій. Тож перш ніж аналізувати проблему професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів в умовах цифрової трансформації освіти, схарактеризуємо поняття «професійна підготовка», «цифровізація», «цифрові технології» у вимірі сучасної науки.

Закон України «Про вищу освіту» (2014) «професійну підготовку» пояснює як «здобуття кваліфікації за відповідним напрямом або спеціальністю».

Академік Н. Ничкало у своїх працях зазначає, що «професійна підготовка фахівців орієнтована на особистісний розвиток і творчу самореалізацію кожного громадянина України, формування поколінь, які навчаються впродовж життя, розвивають цінності громадянського суспільства, сприяють консолідації української нації та її інтеграції в європейський і світовий простір» [Ничкало : 9–22]. Цікавим є твердження дослідниці О. Андрусь про те, що професійна підготовка – це «організаційно-методичний процес формування у студентів їх професійної компетентності, активної життєвої позиції, внутрішньої культури, здатності до продуктивного спілкування з навколишнім світом для професійно-особистісної та соціальної реалізації, навчання і самоосвіти упродовж життя» [Андрусь : 292].

У контексті зазначеної проблеми «професійну підготовку майбутніх учителів початкових класів» розуміємо як систему організаційно-педагогічних умов, відповідного освітнього інноваційного середовища та наявності сучасного навчально-методичного забезпечення, спрямованих на формування професійної готовності до застосування цифрових (інформаційно-комунікаційних) технологій в умовах цифрової трансформації освіти. Отже, виникає необхідність розглянути сутність понять «цифровізація».

Доцільно зазначити, що на необхідності цифровізації освітньої сфери акцентовано в низці нормативно-правових документів. Зокрема, у Законі України «Про освіту» (2017) поміж ключових компетентностей визначено інформаційно-комунікаційну компетентність. Ще у 2016 році у представленому ЄС оновленому фреймворку Digital Competence (DigComp 2.0) визначено п'ять блоків компетенцій, серед яких є *інформаційна грамотність*, уміння оцінювати, використовувати й управляти даними, взаємодіяти завдяки використанню цифрових технологій, створювати, змінювати і покращувати цифровий етикет, вирішувати проблеми з комп'ютерною технікою та програмним забезпеченням, а також визначати потребу в отриманні нових цифрових навичок [Цифрова]. Щороку потреба в оволодінні зазначеними компетенціями посилюється.

У Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки зазначено, що *цифровізація* – це насичення фізичного світу електронно-цифровими пристроями, засобами, системами та налагодження електронно-комунікаційного обміну між ними, що уможливує інтегральну взаємодію віртуального та фізичного, тобто створює кіберфізичний простір [Концепція розвитку]. Про потребу у розвитку «електронного навчання і формування цифрової компетентності учасників освітнього процесу» зазначається і в наказі Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Положення про Національну освітню електронну платформу» (2018).

В освіті цифровізація спрямована на забезпечення безперервності процесу навчання, тобто *life-long-learning* – навчання протягом життя. Водночас зауважимо, що цифровізація освіти прямо залежить і від рівня володіння цифровими технологіями. Як показує практика, до першочергових завдань розвитку вищої освіти в умовах цифровізації слід віднести не лише ресурсне наповнення освітнього середовища сучасними цифровими засобами навчання, але й підготовку викладачів і здобувачів вищої освіти до ефективного їх використання. Саме вміння користуватися цифровими технологіями забезпечує готовність майбутніх учителів початкових класів використовувати цифрові технології у професійній діяльності, створює

основу для формування в них цифрової грамотності й компетентності, яку ЄС визнає однією із ключових компетенцій для повноцінного життя і діяльності.

Ми вважаємо, що цифровізація вищої освіти має розпочатися зі створення базових інформаційних сервісів, які використовуються в освітньому процесі; цифрових бібліотек, що забезпечують доступ здобувачів вищої освіти або викладачів до наукової літератури із будь-яких пристроїв незалежно від місця знаходження і часу доби; стимулювання створення нових цифрових спільнот, інновацій на всіх етапах освітнього процесу тощо; використання цифрових технологій для консультування абітурієнтів за різними питаннями освітнього процесу, що важливо як для українських вступників, так і для потенційних закордонних абітурієнтів; створення системи зворотного зв'язку зі студентами тощо.

Отже, виникає потреба у моніторингу сучасного стану професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів до застосування цифрових технологій. Наше емпіричне дослідження базувалося на онлайн-опитуванні з можливістю подальшого кількісного та якісного аналізу результатів. Респондентами опитування були здобувачі вищої освіти педагогічного факультету Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Ми розробили авторську анкету. Загалом ми намагалися з'ясувати, чи сформовані у здобувачів вищої освіти педагогічних спеціальностей уміння застосовувати цифрові технології у повсякденному житті та професійній діяльності. Анкета передбачала відкриті запитання: *Чи розумієте Ви сутність поняття «цифровізація»? Чи володієте Ви знаннями про цифрові (інформаційно-комунікаційні) технології? Чи знайомі Вам види цифрових технологій? Чи виникає у Вас бажання застосовувати цифрові технології в освітньому процесі ЗВО? Чи застосовуються засоби інформаційно-комунікаційних технологій у Вашому закладі освіти? Чи задоволені Ви умовами дистанційного навчання під час карантину? Чи створені у Вашому закладі вищої освіти необхідні засоби для дистанційного навчання?*

Результати дослідження показують, що більшість здобувачів вищої освіти (52 особи

або 62,3%) мають певні знання про процес цифровізації і цифрові технології, які застосовуються в освіті. Однак практично всі респонденти (100 осіб або 93,1%) не володіють знаннями про види цифрових технологій і можливості їх застосування в університеті. 49 осіб (79,3%) задоволені умовами дистанційного навчання, 63 особи (83,9%) стверджують, що в університеті не досить створені умови для використання інформаційно-цифрових технологій. Щодо сформованих практичних умінь користуватися засобами цифрових технологій більшість респондентів 72 особи (94,2%) уміють застосовувати їх під час навчання.

Схвальні відгуки про застосування цифрових технологій частіше надходять від студентів старших курсів і магістрантів. Натомість першокурсники стверджують, що сприймати новий навчальний матеріал краще під час живого спілкування з викладачем в аудиторії. Стає зрозумілим, що цифрова трансформація освіти вимагає від здобувачів вищої освіти високого рівня самоорганізації, самодисципліни та мотивації до навчання.

Ми вважаємо, що специфічною особливістю професійної підготовки майбутніх учителів початкових класів в умовах цифрової трансформації освіти є те, що засвоєння змісту навчання і розвиток особистості здобувача вищої освіти мають відбуватися не під час його інформування, а під час власної активної творчо-цифрової діяльності. Майбутній учитель має отримати підготовку у засвоєнні комплексу необхідних загальнотеоретичних знань, професійних умінь та навичок для успішного виконання професійних функцій і застосування цифрових технологій у майбутній професійній діяльності, розвитку високого рівня інтелекту,

сформованості цифрової компетентності, регламентованої загальним стандартом вищої освіти, за яким формується цілісне уявлення про майбутню професійну інноваційну діяльність в умовах діджиталізації [Sultanova : 346–365].

На нашу думку, цифровізація сприяє гнучкості освітнього процесу, відображає сучасну парадигму розвитку суспільства, забезпечує формування конкурентоспроможних професіоналів, які вчаться швидко адаптовуватися до умов, що змінюються непередбачено і стрімко. До речі, у 2020 році в умовах запровадження карантину заклади вищої освіти вимушено увійшли в середовище цифрової освіти. Крім того, цифрова трансформація української освіти посилює мотивацію у фахівців до самоосвіти і саморозвитку, сприяє досягненню нових освітніх результатів, адекватних вимогам цифрового суспільства.

Висновки

На основі вищезазначеного ми можемо зробити висновок, що сучасний учитель початкових класів має орієнтуватися в інформаційному просторі, одержувати інформацію, яка є основним ресурсом цифрової освіти, оперувати нею відповідно до власних потреб і вимог професійної діяльності (створювати текстові документи, таблиці, малюнки, діаграми, презентації); використовувати Інтернет-технології, локальні мережі, бази даних; розробляти власні електронні продукти (електронні розробки уроків; електронні підручники, навчальні програми, демонстраційний матеріал); а також оволодіти новими знаннями та вміннями, що допоможуть комфортно працювати, бути конкурентоспроможними в освітньому просторі інформаційного суспільства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андрусъ О. Сучасні аспекти професійної підготовки студентів у технічних університетах. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*. 2011. № 4(2). С. 283–294.
2. Концепція «Нова українська школа». 2016. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf>.
3. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80#Text>.
4. Ничкало Н. Неперервна професійна освіта як філософська та педагогічна категорія. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика*. 2001. № 1. С. 9–22.
5. Цифрова адженда України – 2020 («Цифровий порядок денний – 2020»). Концептуальні засади. *Першочергові сфери, ініціативи, проекти «цифровізації» України до 2020 р.* 2016. 90 с. URL: <https://www.rada.gov.ua/uploads/documents/40009.pdf>.
6. Sultanova L., Tsiuniak O., Milto L., Zheludenko M., Lyktei L., Petrenko L. and Uchitel A. The potential of Google Classroom web service for lecturers of higher educational establishments under pandemic conditions. *Proceedings of*

the 8th Workshop on Cloud Technologies in Education (CTE 2020) at CEUR Workshop Proceedings. 2021. Vol. 2879. P. 346-365. URL: <http://ceur-ws.org/Vol-2879/paper19.pdf>.

REFERENCTS

1. Andrus, O. (2011). Suchasni aspekty profesiinoi pidhotovky studentiv u tekhnichnykh universytetakh. [Modern aspects of professional training of students in technical universities]. *Problemy pidhotovky suchasnoho vchytelia*, 4(2), 283–294 [in Ukrainian].
2. Kontsepsiia «Nova ukrainska shkola». (2016). [The concept of the "New Ukrainian School"] URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf> [in Ukrainian].
3. Kontsepsiia rozvytku tsyfrovoy ekonomiky ta suspilstva Ukrainy na 2018–2020 roky. [The concept of development of the digital economy and society of Ukraine for 2018-2020]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80#Text> [in Ukrainian].
4. Nychkalo, N. (2001). Neperervna profesiina osvita yak filosofska ta pedahohichna katehoriia. [Continuing professional education as a philosophical and pedagogical category]. *Neperervna profesiina osvita: teoriia i praktyka*. 1. 9–22. [in Ukrainian].
5. Tsyfrova adzhenda Ukrainy – 2020 («Tsyfrovyy poriadok denniy – 2020»). (2016). Kontseptualni zasady. Pershocherhovi sfery, initsiatyvy, proekty «tsyfrovizatsii» Ukrainy do 2020 r. [Conceptual ambush. Pershocherhovi sfery, initsiatyvy, proekty «tsyfrovizatsii» Ukrainy do 2020 r.]. *Hrudn.* 90. URL: <https://www.rada.gov.ua/uploads/documents/40009.pdf>. [in Ukrainian].
6. Sultanova, L., Tsiuniak, O., Milto, L., Zheludenko, M., Lyktei, L., Petrenko, L. and Uchitel, A. (2021). The potential of Google Classroom web service for lecturers of higher educational establishments under pandemic conditions. *Proceedings of the 8th Workshop on Cloud Technologies in Education (CTE 2020) at CEUR Workshop Proceedings*, 2879. 346–365. URL: <http://ceur-ws.org/Vol-2879/paper19.pdf>. [in Ukrainian].

O. P. TSIUNIAK

*Doctor of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Professor at the Department of Pedagogy of Primary,
Vasyl Stefanyk Precarpathian National University,
Ivano-Frankivsk, Ukraine
E-mail: tsiuniak33@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0002-4573-1865>*

L. Y. SULTANOVA

*Doctor of Pedagogical Sciences, Professor,
Head of the Department of Theory and Practice of Pedagogical Education,
Ivan Ziaziun Institute of Pedagogical Education and Adult Education
of the National Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine,
Kyiv, Ukraine
E-mail: leilasultanova22.07@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0002-3324-6926>*

COMPREHENDING OF THE PROBLEM OF PROFESSIONAL FUTURE PRIMARY SCHOOL TEACHERS' TRAINING IN THE CONDITIONS OF DIGITAL TRANSFORMATION OF EDUCATION

The article considers the theoretical principles of professional training of future primary school teachers in higher education establishments. The necessity of digital transformation of the education system, organization of the educational process in higher education establishments with the introduction of innovative and digital technologies are substantiated as well. Regulatory and legal documents that characterize the feasibility of digitalization in education are systematized. The essence of the concepts “professional training” and “digitalization” is described. The results of the survey of higher education applicants of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University are presented and generalized.

It was revealed that the priority tasks of higher education development in the context of digitalization should include not only the resource content of the educational environment with modern digital teaching aids, but also the training

of teachers and students of higher education in order to use them effectively. It is the ability to use digital technologies that ensures the readiness of future primary school teachers to use digital technologies in their professional activities and creates a basis for the formation of their digital literacy and digital competence.

The study allowed us to draw a conclusion that digitalization contributes to flexibility of the educational process in higher education establishments, provides the formation of competitive professionals who learn to quickly adapt to changing conditions unpredictably and rapidly (quarantine introduction). In our opinion, it is expedient to equip the premises in higher education establishments where classes are held with new models of technical teaching aids. It will improve the process of preparation of higher education students and the opening of specialized facilities for classes and independent work: Internet classes, multimedia classrooms, where training sessions are held using multimedia and digital technologies. In addition, the digital transformation of education increases the motivation of future primary school teachers to self-education and self-development, contributes to the achievement of new educational results those are adequate to the requirements of the digital society.

Key words: professional training, digitalization, digital technologies, primary school teacher, higher education establishment, digital transformation.